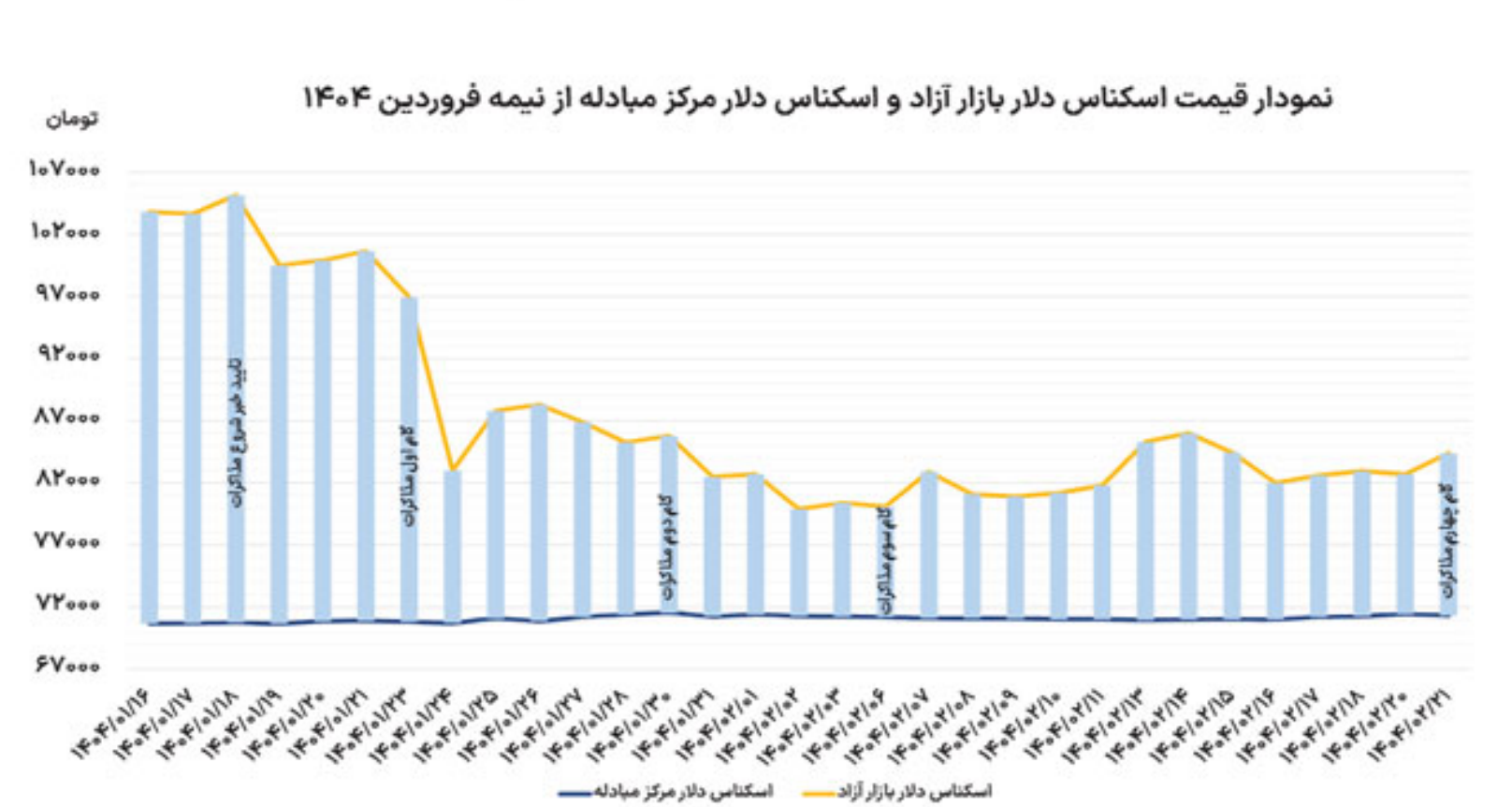

آیا افزایش قیمت شاخص ارزی ادامه‌دار خواهد بود؟

روی خوش دلار به گام چهارم

روز گذشته همزمان با آغاز گام چهارم مذاکرات میان ایران و آمریکا، قیمت دلار در معاملات غیررسمی با افزایش روبه‌رو شد. برخی معامله‌گران با توجه به اخبار منتشرشده، احتمال می‌دادند که در این دور از گفت‌وگوها اختلافاتی میان طرفین وجود داشته باشد که حتی باعث توقف روند مذاکرات شود. با این حال پس از اتمام دور چهارم طرفین بر سازنده بودن مذاکرات و ادامه دار بودن آن در آینده نزدیک تاکید کردند.

قیمت دلار آزاد در ابتدای معاملات روز یکشنبه در رقم ۸۳ هزار و ۸۰۰ تومان کار خود را آغاز کرد. در ادامه روز نیز این روند صعودی ادامه‌دار بود و در نهایت دلار آزاد با افزایش ۱۷۰۰ تومانی نسبت به روز شنبه در قیمت ۸۴ هزار و ۴۰۰ تومان به کار خود پایان داد. روز گذشته، چهارمین گام از مذاکرات میان ایران و آمریکا که پیش‌تر قرار بود در روز شنبه ۱۳ اردیبهشت ماه برگزار شود، به میان‌جیگری عمان در مسقط انجام شد. پیش از این، مذاکرات به‌طور منظم و بدون وقفه برگزار می‌شد و این تعویق باعث نگرانی‌هایی در میان معامله‌گران در هفته گذشته شده بود. در روز گذشته نیز برخی معامله‌گران نگران بودند که اختلافات جدی میان دو طرف شکل بگیرد که حتی باعث توقف روند مذاکرات شود. این نگرانی‌ها به دلیل این بود که مصاحبه‌هایی که قبل از انجام گام چهارم گفت‌وگوها از سوی مذاکره‌کننده‌ها انجام شده بود چندان مثبت نبود. براساس اخبار طرفین مذاکره‌کننده آمریکایی بیان کرده بودند که ایران نباید هیچ گونه غنی‌سازی برای انجام دهد. این در حالی است که مقامات ایران نیز تاکید داشتند که حق غنی‌سازی قابل مذاکره نیست. با این حال، برخی کارشناسان معتقدند که شدت گرفتن مواضع در آستانه توافق، رویکردی متداول برای کسب امتیاز بیشتر در مراحل پایانی گفت‌وگوهاست. در نهایت

در نشست گفت‌وشنود اقتصادی به میزبانی «دنیای اقتصاد» مطرح شد

فرمان بازارها در دست مذاکره

شامگاه شنبه، در نشست گفت‌وشنود اقتصادی که با حضور سعید اسلامی‌بیدگلی، حسین سلاح‌ورزی، مرتضی کاظمی و جمعی از فعالان بازار سرمایه و شبکه‌های اجتماعی برگزار شد، چشم‌انداز آتی بازارهای داخلی در بحبوحه مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا بررسی شد. در سال‌های اخیر، اثر ریسک‌های سیاسی بر انتظارات سرمایه‌گذاران، بیشتر و بیشتر شده و خود را در معاملات بازار سهام، ارز و طلا نشان داده است. در این شرایط صاحب‌نظران در نشست اخیر به بررسی چشم‌انداز مذاکرات پرداختند و اثر آن را روی رفتار بازارها بررسی کردند.

رئیس سازمان ملی کارآفرینی با اشاره به یک پژوهش انجام شده روی اثر تحریم‌ها در مقاطع مختلف دهه ۱۳۹۰، نشان داد که در مقطع بحرام و دست‌نهایی به توافق هسته‌ای، شاخص‌های مختلف اقتصادی بهبود قابل توجهی را تجربه کردند. پیش از نقض توافق بحرام توسط دولت آمریکا، نرخ تورم سالانه توانست از بالای ۲۰ درصد به نرخ‌های تک‌رقمی برسد. او برای نتیجه مذاکرات سه سناریوی مختلف متصور شد. سناریوی نخست، یک توافق جامع و برچیدن نظام تحریم‌ها است. سناریوی دوم، به طول انجامیدن روند مذاکرات است. سناریوی سوم نیز به بن‌بست رسیدن مذاکرات است که می‌تواند سطح تنش‌ها را بین ایران و غرب بالاتر ببرد.

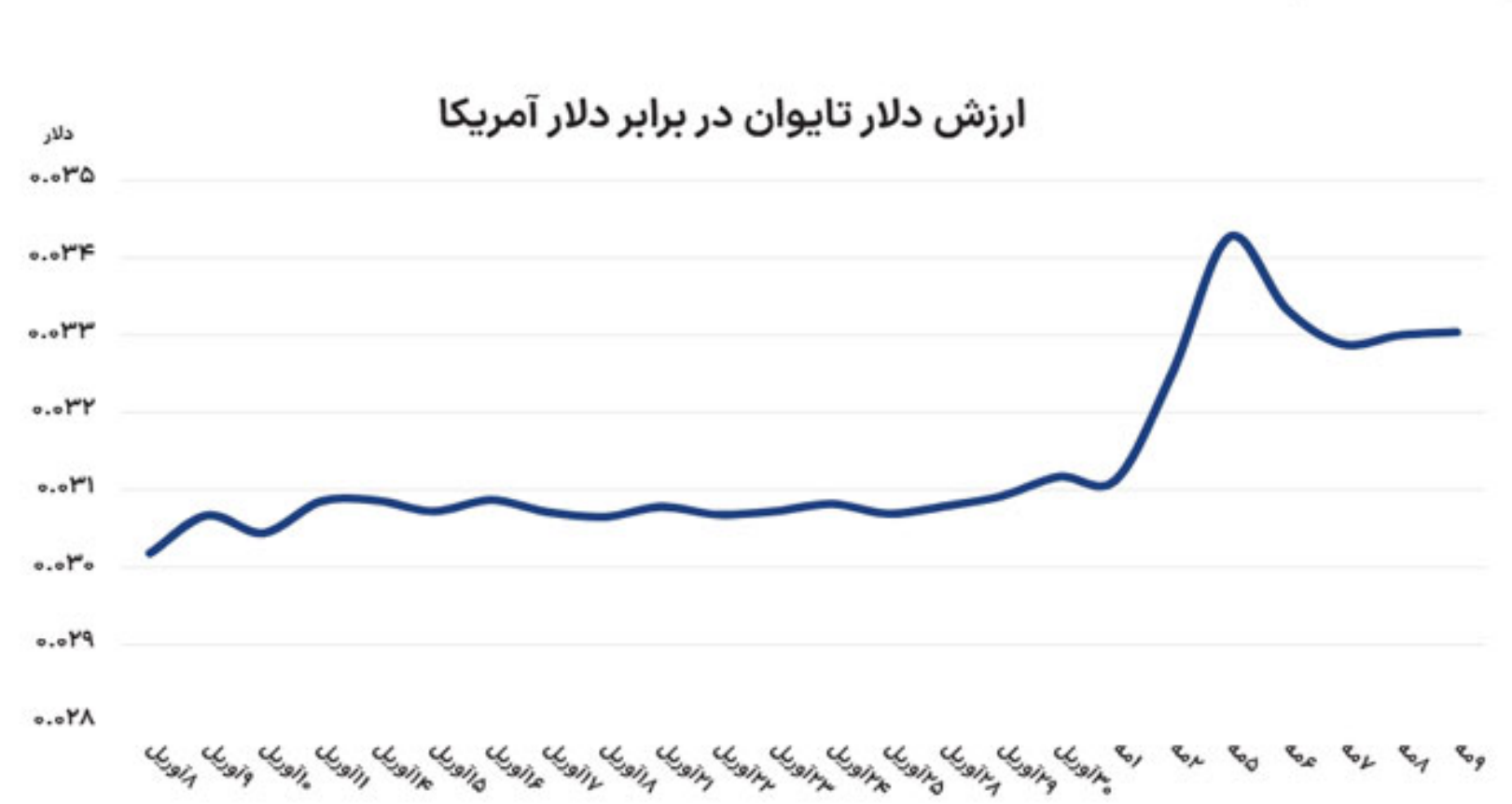
سلاح‌ورزی با تاکید بر پیچیدگی‌های سیاسی مذاکرات پیش‌رو افزود: «واقعیت این است که در دو طرف مذاکره، خواسته‌ها و توقعاتی وجود دارد که دست پیدا کردن به یک توافق کامل و جامع را قدری دشوار می‌کند. یعنی رسیدن به این توافق مستلزم این است که یکی از طرفین کاملاً از خواسته‌های اساسی و استراتژیکش کوتاه بیاید. بنابراین من کمی بدبین هستم که این مذاکرات، دست‌کم در کوتاه‌مدت و میان‌مدت، به برچیدن کامل تحریم‌ها منجر شود. در ادامه، سعید اسلامی‌بیدگلی، دبیرکل کانون نهادهای سرمایه‌گذاری در ابتدا توسعه‌بدون تجارت را امکان‌ناپذیر دانست. به بیان دیگر یکی از علل اصلی توسعه‌نیافتگی ایران این است که ما خودمان را از نظام تجارت جهان جدا کرده‌ایم. در نتیجه لازم است که نقش ایران در زنجیره تامین جهانی پررنگ‌تر شود. علاوه بر این، اسلامی‌بیدگلی تاکید کرد که هر توافقی که پیوست اقتصادی نداشته باشد توافق ناپایداری نخواهد بود. یعنی اگر پیوست اقتصادی در این توافق شگنجانده نشود، شانس توافق پایدار بسیار اندک است. اسلامی‌بیدگلی گفت: «یکی از علل شکست بحرام را در این می‌دانم که طی این توافق، منافع اقتصادی خاصی برای آمریکا تعریف نشده بود.» او با اشاره به بازارهای نوسانی روزهای اخیر گفت: «اساساً پیش‌بینی در این روزها کار غیرممکنی است. ما شنبه امیدواریم، یکشنبه ناامیدیم. بنابراین پیش‌بینی‌های بازار هر روز به توبیت‌ها، دیدگاه‌ها و نامه‌نگاری‌های مقامات درگیر مذاکره وابسته است.»

اسلامی‌بیدگلی در ادامه گفت: «از طرفی موضوع توافقات ایران را نمی‌توان جدا از رقابت ژئوپلیتیک میان آمریکا و چین و نیز تحولات آینده سیاسی در داخل کشور تحلیل کرد. به نظر می‌رسد تصمیم‌گیری‌های داخلی، حتی در حد خروج افرادی مانند محمدجواد ظریف از روند مذاکرات، در چارچوبی بزرگ‌تر و در امتداد طراحی‌های سیاسی داخلی صورت می‌گیرد. هم‌زمان، در سطح جهانی، موقعیت ایران در بازار پیچیده رقابت چین و آمریکا معنا پیدا می‌کند؛ پازلی که در آن نقش چین به دلیل رشد فزاینده اقتصادی و نظامی‌اش پررنگ شده، در عین حال، اقتصاد اروپا در حال افول است و روسیه نیز از قدرت نظامی-سیاسی بدون پشتوانه اقتصادی بهره می‌برد. بنابراین آینده ایران در این معادله چندلایه تعیین خواهد شد و درک این

آشفته‌گی بازارهای ارز در آسیا چه مفهومی دارد؟

تاخت‌وتاز دلار تایوان

در روزهای گذشته، بازارهای آسیایی شاهد نوسانات شدیدی در بازار ارز بودند. در این راستا، افزایش چشمگیر ارزش دلار تایوان توجه تحلیلگران را به خود جلب کرده است. به گزارش فایننشال تایمز، این وقایع گرچه هنوز به مرحله بحران نرسیده‌اند، اما به‌طور بسیاری، می‌توانند نمایی کوچک از عواقب تداوم سیاست‌های ترامپ و شکل‌گیری یک جنگ ارزی تمام‌عیار را نشان دهند.

دلار تایوان در روزهای اخیر چشم‌بزرگی را شاهد بود و حتی پس از فروکش کردن نسبی، همچنان حدود ۶ درصد رشد ماهانه را ثبت کرده است. چنین نوسان تندی، در بازاری که معمولاً آرام است، بی‌سابقه و هشداردهنده است. یکی از دلایل نگرانی‌ها، حجم بالای دارایی‌های دلاری در اختیار شرکت‌های بیمه عمر تایوان است که حدود ۷۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود. بخشی از این دارایی‌ها، فاقد پوشش ریسک ارزی هستند و حالا این نهادها با زیان‌های بالقوه بزرگی روبه‌رو شده‌اند. در کنار تایوان، نهاد پولی هنگ کنگ نیز ناچار شد برای جلوگیری از رشد بیش از حد ارزش دلار هنگ کنگ در برابر دلار آمریکا مداخله کند. این اتفاق باعث شد که دوباره بحث‌هایی درباره احتمال شکسته‌شدن نظام تثبیت نرخ ارز (peg) ۴۲ ساله هنگ کنگ با دلار آمریکا مطرح شود؛ موضوعی که بسیاری از معامله‌گران در طول سال‌ها تلاش کرده‌اند از آن سود ببرند، اما اغلب شکست خورده‌اند. نگرانی اصلی بازار این است که چنین نوساناتی می‌تواند به پدیده‌ای خودتقویتی تبدیل شوند. سرمایه‌گذاران آسیایی ممکن است در واکنش به تلاطم ارزی، اقدام به فروش دارایی‌های دلاری یا پوشش ریسک ارزی خود کنند. این امر نیز به خودی خود می‌تواند فشار بیشتری بر ارزش دلار آمریکا وارد کند. استفان جن، تحلیلگر شرکت مدیریت

واقعیت ضروری است که بازگشت ایران به نظم اقتصادی بین‌المللی با چالش‌های متعددی روبه‌رو است.»

او تصریح کرد: «طولانی شدن مساله تحریم‌ها و مذاکرات، موجب سازگاری بازیگران مختلف اقتصادی و سیاسی با شرایط جدید شده است؛ این در حالی است که برخی کشورها مانند کره‌جنوبی زیرساخت‌های خود را با نفت عربی منطبق کرده‌اند و چین نیز هرچند خرید نفت ایران را با تخفیف ادامه داده است، الزام خواهان بازگشت کامل ایران به بازار جهانی نیست. این وضعیت، سه مشکل اساسی مطرح می‌شود: نخست، ضعف در توان حل مساله در حوزه سیاستگذاری اقتصادی است؛ چراکه طی چهار دهه گذشته حتی مسائل بزرگ مانند آلودگی، ترافیک، تورم، بحران انرژی و محیط‌زیست نیز به‌درستی حل‌وفصل نشده‌اند. دوم، پیچیده بودن واکنش کشورها و بازیگران خارجی که از تحریم‌ها سود بردند و سوم، شکل‌گیری منافع ساختاری در سطوح داخلی و بین‌المللی از وضعیت تحریم که تغییر آن بسیار دشوار است.» به گفته اسلامی‌بیدگلی، حتی اگر توافقی در آینده حاصل شود و ایران به بازار جهانی بازگردد، نباید انتظار داشت که مسائلاتی چون تورم، کسری بودجه، ناترازی‌های مالی و انرژی با ضعف زیرساخت‌ها به سرعت برطرف شوند. ساختار تصمیم‌گیری اقتصادی کشور از ظرفیت حل مساله سیستماتیک برخوردار نیست و اگر تغییری در رویکرد راهبردی اقتصاد صورت نگیرد، چشم‌انداز حل پایدار مسائل همچنان مبهم باقی می‌ماند.

در این شرایط، برای رسیدن به توافقی پایدار، سه شرط ضروری است: نخست، تامین منافع داخلی ایران در پیوست اقتصادی توافق؛ دوم، تعریف منافع روشن برای آمریکا، به‌ویژه برای جلوگیری از تکرار تجربه خروج ترامپ از بحرام و سوم، طراحی پازل جدید توافق به گونه‌ای که نقش ذی‌نفعان تحریم در تصمیم‌گیری محدود شود. چرا که این گروه‌ها چه در داخل کشور و چه در سطح جهانی، از وضعیت فعلی سود می‌برند و در برابر تغییر مقاومت خواهند کرد. از منظر بازارهای مالی، اگرچه کاهش ریسک سیاسی و احتمال توافق می‌تواند موجی از خوش‌بینی را در بورس ایجاد کند، اما این حرکت بیش از آنکه بر پایه واقعیت‌های اقتصادی باشد، ناشی از فضای روانی و انتظارات افراد نشأت می‌گیرد. به‌ویژه آن‌چه چالش‌هایی نظیر بحران انرژی، ناترازی بودجه و دخالت‌های مکرر سیاستگذار در نظام ارزی کشور، نظیر پابرجاست. در سال‌های گذشته با وجود افزایش نرخ ارز، صادرات و سودآوری، شرکت‌های بورسی رشد محسوسی نداشته‌اند؛ زیرا بخشی از آن به دلیل سیاست‌های سخت‌گیرانه ارزی و پیمان‌سپاری بوده است.

بنابراین باید نسبت به پایداری روندهای صعودی در بازار سرمایه احتیاط داشت. از نظر سعید اسلامی‌بیدگلی، نگرانی اصلی این است که در صورت دست‌نهایی به توافق، همان سیاست‌های ناکارآمد گذشته مجدداً اجرا شوند؛ سیاست‌هایی مانند سرکوب مصنوعی نرخ ارز که به‌جای حل‌ریشه‌ای مسائل، تنها به تعویق بحران‌ها می‌انجامد. در چنین شرایطی، حتی توافقی موفق نیز نمی‌تواند تضمین‌کننده اصلاحات اقتصادی پایدار در ایران باشد. این همه نشان می‌دهد که توافق تنها بخشی از راه است و گره‌های اصلی، در ساختارها و فرآیندهای تصمیم‌گیری داخلی باقی می‌مانند.

بازار ۱۴۰۴/۰۲/۲۱

نرخ ارز در بازار آزاد (تومان)		
نوع ارز	قیمت	تغییرات
دلار	۸۴۴۰۰	۱۷۰۰
یورو	۹۵۲۳۰	۱۸۷۰
پوند انگلیس	۱۱۲۴۳۰	۲۲۰۰
صدین ژاپن	۵۸۴۴۷	۱۱۲۴
فرانک سوئیس	۱۰۱۷۹۰	۱۹۸۰
یوان چین	۱۱۷۰۰	۲۲۰
دلار کانادا	۶۰۷۴۰	۱۲۱۰
دلار استرالیا	۵۴۲۷۰	۱۰۷۰
لیبرتیکه	۲۱۸۰	۴۰
کرون سوئد	۸۷۲۰	۱۷۰
درهم امارات (نقدی)	۲۳۱۵۰	۴۴۸
دینار کویت	۲۷۴۳۱۰	۵۹۰

نرخ ارز در مرکز مبادله ارز و طلا (تومان)		
نوع ارز	نرخ	تغییرات
دلار (اسکناس مرکز مبادله)	۷۱۳۲۸	-۱۱۷
دلار (حواله مرکز مبادله)	۶۹۳۸۵	-۱۱۴
دلار(حواله کالاهای اساسی و ضروری)	۲۸۵۰۰	۰
یورو (اسکناس مرکز مبادله)	۸۰۲۴۶	-۲۷۴
لیبر ترکیه (اسکناس مرکز مبادله)	۱۸۴۲	-۱
درهم امارات (اسکناس مرکز مبادله)	۱۹۴۲۲	-۳۲
دلار کانادا (اسکناس مرکز مبادله)	۵۱۱۶۶	-۱۳۰
یوان (اسکناس مرکز مبادله)	۹۸۵۶	-۱۶

نرخ سکه و طلا (تومان)		
نوع سکه	قیمت	تغییرات
سکه طلای طرح جدید	۷۷۴۹۰۰۰۰	۲۵۵۰۰۰۰
نیم سکه	۴۶۵۰۰۰۰۰	۷۰۰۰۰۰
ربع سکه	۲۴۵۰۰۰۰۰	۷۰۰۰۰۰
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۶۸۲۷۲۰۰	۱۵۶۱۰۰

نرخ برابری ارزهای عمده		
نوع ارز	برابری	تغییرات
یورو به دلار	۱/۱۲	۰
پوند به دلار	۱/۲۳	۰
دلار به ین	۱۴۵/۳۶	۰
دلار به درهم	۳/۶۷	۰
دلار به یوان	۷/۲۳	۰
شاخص دلار	۱۰۰/۳۳	۰

نرخ ارزهای بانک مرکزی (تومان)		
نوع ارز	نرخ	تغییرات
دلار آمریکا	۵۵۹۱۲	۱۳۵
پوند انگلیس	۷۴۳۸۳	۱۲۲
روپیه هند	۶۵۴	۲
درهم امارات	۱۵۲۴۴	۳۷
صدین ژاپن	۳۸۴۵۳	۳۰
لیبر ترکیه	۱۴۴۴	۵
روپل روسیه	۶۷۷	۱۱
یوان چین	۷۷۲۶	۱۹
هزاروون کره جنوبی	۴۰۰۷۴	۲۰۳
یورو	۶۹۰۳۰	۴۲

تدابیر جدید چین برای حمایت از رشد داخلی

ایبنا: دولت چین در میانه جنگ تعرفه‌ای با آمریکا، با اجرای مجموعه‌ای از تدابیر حمایتی به دنبال تقویت اقتصاد و افزایش اعتماد مصرف‌کنندگان داخلی است. به گزارش رویترز، در پی کاهش عمیق قیمت‌های کارخانه‌ای و فشارهای اقتصادی ناشی از جنگ تجاری با ایالات متحده، این کشور به سرعت به واکنش نشان داده و اقداماتی را برای تحریک اقتصاد آغاز کرده است. براساس گزارش‌های اخیر، قیمت‌های تولیدکننده در ماه آوریل ۲۰۷ درصد نسبت به سال گذشته کاهش یافته که این رقم نشان‌دهنده چالش‌های جدی اقتصادی است. برای مقابله با این وضعیت، دولت چین سیاست‌های مالی فعالی را در پیش گرفته است. یکی از این اقدامات، کاهش نرخ بهره است که برای کاهش هزینه‌های وام‌گیری برای شرکت‌ها و خانوارها انجام شده است. این اقدام می‌تواند انگیزه‌ای برای افزایش سرمایه‌گذاری و هزینه‌های مصرف‌کننده فراهم کند. علاوه بر این، دولت با تزریق نقدینگی به بازار، تلاش دارد تا جریان مالی را تسهیل کرده و به کسب‌وکارها کمک کند تا به راحتی به منابع مالی دسترسی پیدا کنند. این تدابیر به‌ویژه در شرایطی که بازارهای جهانی تحت تأثیر جنگ تجاری قرار دارند، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. دولت چین در همین حال برنامه‌هایی را برای حمایت از صادرات تدوین کرده است. با توجه به کاهش تقاضا در بازارهای خارجی، این اقدامات شامل تسهیل شرایط تجاری و ارائه مشوق‌های مالی برای کسب‌وکارهاست تا آنها بتوانند به بازار داخلی منتقل شوند. یکن همچنی با معرفی طرح‌های تشویقی برای خرید کالاهای داخلی و خدمات، به دنبال افزایش هزینه‌های مصرف‌کننده و رشد اقتصادی است. این اقدامات بخشی می‌رسد که می‌توانند به تقویت تقاضای داخلی و کاهش فشارهای ناشی از کمبود کمک کنند. از سوی دیگر با وجود چالش‌های موجود، امیدها برای بهبود وضعیت اقتصادی چین با آغاز مذاکرات تجاری بین چین و ایالات متحده در سوئیس افزایش یافته است. کارشناسان بر این باورند که اگر این مذاکرات به کاهش تعرفه‌ها منجر شود، می‌تواند به تثبیت بازارها و افزایش اعتماد مصرف‌کنندگان کمک کند. از این رو به نظر می‌رسد با توجه به اقدامات قاطع دولت تلاش برای ایجاد یک محیط اقتصادی پایدار، چین در مسیر احیای اقتصادی خود گام برمی‌دارد و به دنبال بازگشت به رشد مثبت در سال‌های آینده است.

مسیر آلمان از اتحادیه اروپا جدا می‌شود؟

ایبنا: تحلیلگران یو‌بی‌اس (UBS) گفتند: جزئیات مربوط به برنامه‌های مالی دولت آلمان برای هزینه‌های دفاعی و زیرساختی، احتمالاً تمرکز اصلی سرمایه‌گذاران خواهد بود، به‌ویژه که برخی از کارشناسان می‌گویند این پیشنهادها ممکن است با قوانین اتحادیه اروپا در تضاد باشند. آلمان در مارس، به اصلاح قانون دیرینه خود که به اصطلاح «ترمز بدهی» نامیده می‌شد، اقدام کرد. این قانون، محدودیت‌هایی را برای استقراض ایجاد کرده و ایالت‌های آلمان را به اجرای بودجه‌های متوازن از نظر ساختاری ملزم می‌کرد. این تغییرات به‌ویژه، امکان افزایش هزینه‌های دفاعی را فراهم کرد و مساله مهمی برای مقامات آلمانی بود که نگران کاهش احتمالی حمایت امنیتی آمریکا و تهدید احتمالی روسیه بودند. همچنین یک صندوق اضافی ۵۰۰ میلیارد یورو برای سرمایه‌گذاری‌های جدید در زیرساخت‌ها ایجاد شد. بر اساس نتایج تحقیقات اندیشکده اقتصادی «بروگل» (Bruegel) در آوریل، تحت هزینه‌های جدید، بدهی آلمان می‌تواند از حدود ۶۳ درصد از تولید ناخالص داخلی در پایان سال ۲۰۲۴، به سطح بلندمدت ۱۰۰ درصد یا بیشتر افزایش یابد. این امر مغایر با الزامات اتحادیه اروپا برای کاهش بدهی بالای ۶۰ درصد تولید ناخالص داخلی، از آن سطح خواهد بود.